

Terék Anna

Hajtűkanyar

Itt, ebben a nagy hidegben,
tíz lépésre a fagypont alatt,
elpattant az idő,
ropog a levegő.
Kettőbe hasít engem is a fagy.

Próbál keringeni bennem a vér,
de megtorpan az is minduntalan,
tele a testem hajtűkanyarokkal
és fújja valami arcomba a havat.

Bár olyan lenne az arcom, mint a magáé, uram!
Teli mélyre vágott sebbel, éles vonásokkal.
A maga dühét irigylem,
ami egyszerre ennyi irányba hajtja.

Mert kergeti magát is valami,
folyton megindul, de látja:
minden kanyar összehajlik maga előtt,
mire lihegve odaér.

Befagyott víz színén táncolok minden éjjel,
de ahogy elnézem, túl kevés a lék, uram.
Mert, ha legalább zuhanni tudna az ember.
Már az utat mutatna.

Pedig, ha nem fogná ez a föld a lábamat,
maga meg nem lenne olyan dühös,
egész jól táncolhatnánk
ketten ezen a befagyott réten.
Most a vállára tenném az államot,
úgy néznék a háta mögé,
de közben a felkarjához érne
minden második lépésnél
a mellem.

Csak, hogy maradjon mégis valami.
Ami újabb ringást von maga után,
vagy hogy húzzon, toljon
engem is a testével.

Az ember összehord magának egy életet,
meg ötleteket, hogy hogyan is kéne. Bármit.
Aztán mérges, mert sehogy sem lehet.
Kicsúszik végül minden a kezeink közül.

Látja, kicsúszott maga is.
Csak mert nem mertem elég erősen
szorítani, uram.
Pedig jó lenne mégis belemarkolni
a maga ingébe,
szorítani, amíg csak erőm bírja.
Hogy álljon ide,
egészen közel, élém,
még egyszer nézzen az arcomba,
tükröződni már úgysem tudunk
egymásban,
nem is arra való az arc.

Csak álljon itt előttem,
feszítse ki magát közénk az éjszaka.
Hadd hasadjon bele minden,
törje szét bennünk a csontokat,
hátha úgy kitépi magát végre
valami belőlem,
hátha úgy majd kiszakad
a bőr alól, utoljára,
hogy aztán a helyére kerüljön
minden, ami félben maradt.

Rázódjon ki a földből a láb,
szabálytalanra gyűrődjön
minden éjszaka.
És legyen bennem egy pont,
egy egészen apró, kiinduló
és fekete pont,
amiben otthon lehet minden
fájdalmunk nyoma.